

stærkeste Modstand fra alle 7 Biskoppers Side, fra en stor Del af Gejstlighedens Side, fra Indre Missions Side, og det forlyder jo allerede, at Landstinget vil standse disse Lovforslag ved en motivet Dagsorden og kræve en Kirkekommission. En Del af Pressen fortæller os allerede, at der vil komme en Kirkekommission, saa at disse Love altsaa ikke en Gang ville blive gennemførte. Men hvis det nu traf saaledes, at disse Love endte i en Kommission, vilde det netop være rent galt og i høj Grad forkasteligt, om Folketinget havde sagt, at dette var Folketingets egentlige Standpunkt. Det vilde da blive lagt til Grund i Kirkekommissionen; den vilde arbejde ud fra, at dette var yderste Venstres Standpunkt, der vilde i Kirkekommissionen danne sig et yderste Højre, og det Kompromis, som maaske vilde blive Enderesultatet, vilde blive lagt paa et Punkt, hvor Kompromisset ikke vilde blive lagt, hvis Venstre nu stod fast paa sit oprindelige Standpunkt. Jo længere man lægger Standpunktet til Venstre, des længere vil det Kompromis, som vil blive nødvendigt, komme til at ligge til Venstre. Der er en meget stor Fare ved at begynde med at lægge sit Standpunkt saa langt til Højre. Det kan jo være, at Folketinget og Kultusministeren staa fast i Modstanden imod en Kirkekommission; men efter den Udtalelse, som f. Eks. den højterede Konseilspræsident fremkom med ved sit Valgmøde i Ringe over for en Interpellant, at han var villig til at gaa med til en Kirkekommission, hvis Rigsdagen mente, at det var rigtigt, og efter hele den velvillige og elskværdige Maade, hvorpaa han fremsatte sit Svar til den paagældende Præst, har jeg en Følelse af, at man i Regeringskredse allerede har opgivet Modstanden imod Kirkekommissionen, og at disse Lovforslag for saa vidt altsaa i Virkeligheden ere døde. De skulle alle sammen puttes i den store Kommission, og den skal saa arbejde i 3—4 Aar. Men skulde det blive Situationen, er det saa meget mere uforvarsligt, om Folketinget i dette Øjeblik opgiver sit gamle Standpunkt, saa er det netop nødvendigt, at Folketinget fastholder sit gamle Standpunkt, som er: virkeligt Præstevalg fra Befolkningens Side. Det

ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) og jeg stille da dette principale Forslag, som i sine Hovedtræk er Venstres gamle Forslag. Vi ere der i Princippet enige med det ærede Medlem for Veringe (H. Holm), som stiller et lignende Forslag. Naar vi ikke have kunnet være fælles om det, ligger det i, at vi ikke se nogen Grund til at indskrænke dette Forslags Gyldighed til Landet, men at vi ogsaa ville have Kjøbenhavn og Kjøbstæderne med. Imidlertid skal jeg indrømme, at den Motivering, som det ærede Medlem for Veringe har givet, er en rent praktisk Motivering. Det er ikke, fordi han ikke vil give Byerne og Kjøbenhavn samme Ret som hele Landet, men det er, fordi han mener, at der er saa store praktiske Vanskeligheder i Øjeblikket, at vi neppe kunne lovgive sognevis med Bibeholdelse af Sognegrænserne, men maatte indføre de samme Regler, som vi ville indføre for Landet, for Kjøbenhavn som Helhed og for de større Byer som Helhed. Nogen principiel Forskel mellem det ærede Medlem for Veringe og os to Foaslagsstillere er der altsaa i Virkeligheden ikke. Vi vilde, hvis vort principale Forslag blev forkastet, i og for sig godt kunne give vore Stemmer til det principale Forslag, som stilles af det ærede Medlem for Veringe. Men jeg skal dog anbefale Tinget at stemme for vort, der er omfattende og i alle sine Hovedtræk er overensstemmende med Venstres gamle Forslag i denne Sag.

Skulde nu alligevel mod Forventning vort principale Forslag eller det principale Forslag, som det ærede Medlem for Veringe har stillet, blive forkastet, ville vi bede Tinget om at støtte os i en Række subsidiære eller mere subsidiære Ændringsforslag, som vi stille til Regeringens og Fler-tallets Forslag. Der er for det første vort Ændringsforslag Nr. 11 til § 2. Det gaar ud paa, at Præsten ikke skal være født Formand i Menighedsraadet, og vort Ændringsforslag Nr. 13 slutter sig dertil. Vi finde ikke, at der er nogen Grund til at gøre Præsten til født Formand i disse Menighedsraad. Lad ham blive valgt ligesom alle andre, det maa være nok. Vi se tværtimod en Fordel heri. Thi da dette Valg til Menighedsraadet skal foregaa ved